

Magatzems **JORBA**

SECCIONS

Camiseria, Perfumeria,
Merceria, Teixits, Ro-
ba blanca. Alfombres,
Matalassos, Panyeria,
Llaneria, Sabates, Go-
rres, Joieria, Rellotge-
ria, Objectes pel cul-
te, Queviures, Mobles,
etc. etc.

M A N R E S A
I
B A R C E L O N A

●
ELS MÉS IMPORTANTS
ELS MILLORS ASSORTITS
ELS MÉS ECONÒMICS

●
CONTINUAMENT ARTICLES
DE VERTADERA OCASIÓ.

TALLERS

Camiseria, Gorres,
Sastreria, Modista,
Roba blanca, Mata-
lasseria, Joieria, Re-
llotgeria, Dibuij, Mo-
bles, Sastreria, Esta-
tuària, Optica, Gra-
var miralls, etc. etc.

venientíssim fer-la de manera que es pugui lligar a garves o feixos, per que la conservació és cosa molt interessant per tal de poder atendre, durant l'hivern, les necessitats de la Ramaderia.

La formació del fenc és una operació delicada, l'objecte de la qual és assecar el forratje, privant-lo de la major part de l'aigua de la vegetació, per tal de que els gèrmens productors de la putrefacció no trovin el mitjà adequat per a llur desenvolupament; puix que, si dits gèrmens es poden desenrotllar, el fenc es podreix i resta irremediament perdut. Per això s'explica el perjudicials que són, en aquèsts moments, les plujes, les quals poden ocasionar la pèrdua del forratje o, quan menys, obrar com a agent de dissolució dels principis nutritius i, mecànicament, afavorir la caiguda de flors i fulles

No és pas molt senzill el proces de la formació del fenc; puix va acompanyat de transformacions químiques i fermentacions que contribueixen, principalment, a donar al fenc llur aroma característic, que tant aprecian els animals.

La formació del fenc es fa de diferents maneres, segons es tracti de plantes gramínees o lleguminoses. Com que tant la trepadella com l'alfals o la vessa i altres forratjeres, generalment, usades en les nostres comarques, son de tavella, hom ho ha de tenir present que

aquèstes tenen les fulles petites i, en assecar-se, es desprenen, molt facilment, del tronc quan es volteja el forratje per tal de que s'aixugui, i que escapen de les púes dels rampills i forques que s'utilitzen, ço que fa que restin perdudes en els camps. Ensemps, sòls s'arreglegan els tronxos que, per cert tenen menys valor nutritiu que'l boll format per fulles i flors. Demès, té molta importància la pèrdua del pes del fencs obtingut.

Son dos els procediments de formació del fenc, que poden emplear-se per tal d'estalviar dits inconvenients.

El primer, consisteix en deixar el forratje sobre el camp, tal i com l'ha deixat la màquina o dalla. Hom el disposa en muntets i, al cap de 2 ó 3 dies, segons l'estat del temps, i, quan la capa del damunt està perfectament seca, se li dona un tom sobre seu mateix, tenint molta cura de no remenar-lo gaire per tal de que no caigui el boll. Tant bon punt la nova cara també és seca, hom pot enmagatsemar-lo. També, en comptes de donar girades al forratje, hom pot formar feixets (ço que és molt fàcil, utilitzant la màquina segadora) i, dins dos o tres dies, es reuneixen en munts majors. Cal, però, esperar que sian ben secs, per que els troncs de les plantes porten molta aigua i tarden més que les fulles a aixugar-se; i, si hom guarda el fenc aixís, no's conservarà bé.